AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

In Memoriam.

De *Prins Frederik Hendrik* bracht Woensdag ll. de treurige tijding mede, dat de ZEW. Heer **Vincent J. A. M. Jansen,** pastoor van St Willibrordo, die tien dagen te voren tot herstel van zijn geknakte gezondheid een reis naar Nederland ondernam, reeds in den nacht, die op zijn vertrek volgde, aan boord van de *Prins Maurits* plotseling overleden is.

Die slag heeft de kudde, die aan zijn zorgen was toevertrouwd en wij mogen zeggen geheel Curaçao te meer getroffen, wijl de waardige, ijverige priester zich de innige liefde van zijn volk, de vereering van alle katholieken, de hoogachting ook van vele andersgezinden had weten te verwerven.

Wij voldoen aan een innig gevoel van piëteit door deze regelen aan de nagedachtenis van den dierbaren ontontslapene te wijden.

Vincentius Joannes Augustinus Maria Jansen werd den 1 Juni 1850 te Schiedam uit vrome katholieke ouders geboren. Uit een godsdienstig oogpunt beschouwd, kenmerkte zich zijn jeugd door een steeds toenemende neiging en voorliefde tot al wat heilig en dierbaar is aan het katholiek hart. Deze neiging werd voorzeker niet verzwakt op het gymnasium te Katwijk, waar hij onder de kundige leiding der Paters Jesuieten tot een wetenschappelijk en godsdienstig jongeling werd opgevoed.

Langzamerhand begon in hem de zucht naar hoogere studiën te rijpen. Maar welke richting zou hij volgen? De keuze viel hem moeilijk. De rechten hadden voor hem iets aantrekkelijks. Naar de teologie zag hij met een eerbiedige genegenheid op. Zijn praktische geest, die hem immer bijgebleven is, schatte hier echter raad. Om den weg voor zijn toekomst niet af te sluiten, indien hij voor den priesterlijken loopbaan niet bleek bestemd te zijn, bood hij zich aan de universiteit te Leiden tot het admissie-examen aan, dat hij *cum laude* aflegde. Deze voorzorgsmaatregel bleek in de toekomst echter overbodig, daar hij reeds in de vacantie, die op dat examen volgde, zich naar Rome begaf, waar hij zich zóó tot het priesterschap voelde aangetrokken, dat hij aanstonds zijn philosophische studiën begon en na voleinding daarvan zich met de borst op de godgeleerdheid ging toeleggen.

Toen de tijd der heilige wijdingen voor hem aanbrak keerde hij naar Nederland terug en ging zich in het Seminarie van Warmond, in het bisdom van Haarlem, tot het verheven priesterambt met allen ernst nader voorberijden. Hoe zijn hart van liefde en ijver brandde op den dag zijner priesterwijding! Hoe het: ga en onderwijs alle volken, hem als hemelmuziek in de ooren klonk! Hoe hij zich toen reeds den Heer aanbood, om zich alle offers en ontberingen ter verspreiding van Zijn heiligen Naam te getroosten! Een onweerstaanbaar verlangen naar de missiën was in hem ontwaakt. Dáár was een breed veld geopend voor zijn vlammenden ijver: dáár, onder de armen, kon hij nuttiger zijn, meende hij, dan in zijn vaderland. Reeds was zijn broeder, die in de orde van den H. Dominicus was getreden en daarin de heilige priesterwijding had ontvangen, hem naar de missie in de nederlandsche Westindiën voorgegaan. Van over den oceaan scheen hem de stem zijns broeders toe te klinken: *Transiens adjuva nos.* Kom en help ons! Zijn keus was bepaald. Hij nam afscheid van familie en vrienden, begaf zich scheep en landde 13 November van het jaar 1876 te Curaçao aan. Reeds aanstonds begon hij zijn priesterlijken arbeid. Een half jaar na zijn aankomst werd de parochie San Willibrordo aan zijn zorgen toevertrouwd. Voor die parochie heeft hij geleefd, gearbeid, geleden en uit ijver voor zijn bemind volk is hij wellicht als slachtoffer gevallen.

Na zes jaren arbeids gevoelde hij zijn krachten verminderen en ging hij herstel zoeken in het moederland.

Het jaar, dat hij daar doorbracht, werd niet in behagelijke rust gesleten, wat voor zijn gezondheid wellicht beter ware geweest. Zoodra hij zich eenigzins hersteld gevoelde nam hij de bedelstaf ter hand en ging de liefdadigheid inroepen voor zijn volk van S. Willibrordo. Een edele gedachte bezielde hem bij dat streven: hij wilde het ellendig kerkgebouw zijner parochie door een waardigen tempel vervangen. Hoe hij daarin geslaagd is mag ieder getuigen, die de kerk van S. Willebrordo heeft aanschouwd. Daar, op die kleine plek, verrijst ter eere van den apostel van Nederland een grootsch tempelgebouw, waaraan den naam van den stichter voor immer zal verbonden zijn.

Zou het ook echter op dezen ontslapen priester van toepassing wezen, dat de ijver voor dat huis Gods hem in letterlijken zin verslonden heeft?

Zooveel is zeker dat hij in de laatste maanden, terwijl hij nog op de voltooiing zijner kerk bedacht was, zijn krachten merkbaar voelde afnemen.

Zijn gezondheid was ondermijnd. Een nieuwe reis naar Nederland zou er hem weder geheel ophelpen, meende hij. En ofschoon vooral in de dagen vóór zijn vertrek, menigeen met droefheid bespeurde dat zijn ziekte toenam en een reis wellicht onmogelijk zou maken,- zijn vast vertrouwen, dat de zeelucht hem genezen zou, ruimde alle bezwaren uit den weg. Zoo begaf hij zich dan den 4en Augustus ll. aan boord van het nederlandsch stoomschip *Prins Maurits*, dat koers zette naar Haïti.

Hij zou daar echter niet aanlanden. In denzelfden nacht reeds, die op zijn vertrek volgde, riep God hem tot zich. Omringd door de onvermoeibare zorgen van den niet genoeg te prijzen kapitein der *Prins Maurits* en den tweeden hofmeester, bracht hij de weinige uren, die hij aan boord vertoefde, voorzoover dit mogelijk was, aangenaam door, toen plotseling, na een vrij onrustigen nacht, tegen vier uur in den morgen hem een beving overvie. die onmiddelijk den dood ten gevolge had. De dokter die ijlings toegeschoten was kon slechts den dood constateeren.

Groot was de verslagenheid der bemanning en passagiers der *Prins Maurits* op het vernemen der treurmare. De goede hoedanigheden van den kapitein traden hier weer in een schitterend licht. Met eerbied deed hij het lijk van den ontslapen priester in een net bewerkte kist neerleggen, plaatste op het deksel het teeken der verlossing: een kruis van metaal en bedekte het geheel met de hollandsche vlag. Wij zijn den heer Sibbel onzen innigen dank verschuldigd dat hij het dierbaar overschot niet aan de golven toevertrouwde, maar het aan boord hield en met kracht doorstoomde naar Jacmel. Ook voor wat hij hier verrichte, om den waardigen priester een eervollen begrafenis te bezorgen, zijn de familie en vrienden van den ontslapene hem ten hoogste dankbaar.

Den 6en Augustus ten 7 uur in den morgen kwam de *Prins Maurits* te Jacmel aan. De vlaggen half-steng geheschen meldden de bevolking reeds een droevige tijding. Weldra was de treurmare overal verspreid en door de bemoeiingen van den kapiten en den heer M. Monsanto, die de reis medemaakte en aan wien zich alle betrekkingen van den overleden priester in hooge mate verplicht rekenen, waren de autoriteiten, zoo wereldlijke als geestelijke, spoedig van de droevige gebeurtenis onderricht. Geheel Jacmel met den nederlandschen Consul, de heer J. B. Vital, aan het hoofd nam deel aan de plechtige begrafenis, die den overledene werd bereid. Ook de talrijke vlaggen, halfstok geheschen bewezen dat de deelneming in de stad algemeen was.

Ten half elf uur werd het lijk door geestelijken en hooggeplaatste leeken en een onmetelijke schare volks plechtig van de boot afgehaald en naar de kerk gevoerd, waar de ZEW. Pastoor d' Arnaïz de troostrijke ceremoniën der katholieke uitvaart voltrok. Kwart voor twaalven werd het kostbaar overschot naar zijn laatste rustplaats gebracht.

Zielroerende optocht, die ons, bij het verhaal daarvan alleen, nog de tranen uit de oogen doet springen. Voorop gingen de onschuldige kinderen van het broederschap van het Heilig Hart, en hun vaandel wapperde hoog in de lucht. Een schaar van liefdezusters trad achter de kinderen aan. Dan volgde een rij van priesters, die baden voor de zielerust van hun ontslapen medebroeders. Daarachter het lijk, dat door de equipage van de *Prins Maurits* werd gedragen. In den stoet, die volgde, bevond zich behalve genoemde nederlandsche consul, die de eer van Nederland op zeer waardige wijze heeft hoog gehouden, en meerdere, hooggeplaatste leeken, ook de kapitein met de officieren en machinisten der stoomboot, die het lijk niet verlieten. Nog eenige laatste plechtigheden werden bij de groeve voltrokken, nog een afscheidsgroet door de Eerw. Zusters den Overledene toegezongen en het graf sloot zich over den geliefden, dierbaren Ontslapene, die voorzeker zijn kroon bij God reeds ontvangen heeft en met de Engelen in den hemel juicht, maar zijn volk te San Willibrordo vooral in rouw, zijn medearbeiders in 's Heeren wijngaard in diepe droefheid, allen inverslagenheid achterlaat.

Bid God, o, gij waardige priester, die in uw ijver bezweken zijt, bid God voor allen die hier in droefheid achterblijven, opdat de wonden, die uw verlies geslagen heeft spoedig mogen geheeld worden!

NIEUWBERICHTEN.

CURACAO.

Bij de in de maand Juli jl. gehouden verkiezing van Landraden op de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba, zijn als zoodanig herkozen, de heeren D. C. van Romondt, Charles Mussenden en S. A. Simmons.

Met ingang van 15 *September* e. k. Bij gouvernements beschikking dd. is de heer C. Statius Muller adjunt commies, benoemd tot Hoofdcommies ter Gouvernements Secretarie.

Bij gouvernements beschikking dd. is de Heer I. Debrot adjunt-commies, benoemd tot 2e. commies en belast met de werkzaamheden van archivaris.

Bij gouvernements beschikking dd is de heer J. H. Perret Gentil, klerk, benoemd tot adjunct-commies.

Bij gouvernements beschikking dd is de heer J. A. C. Willemsen, schrijver bij den Kolonialen Ontvanger, benoemd tot klerk.

Bij gouvernements beschikking dd is de heer J. M. S. van Eps, 1e. commies, aangewezen als de ambtenaar bedoeld in art. 2 der verordening van 28 Juli en 20 December 1881 [P. B. No. 23].

Woensdag 13 Augustus hield het Hof van Justitie alhier eene buitengewone zitting, waarin onder voorzitterschap van Mr. E. Opzoomer de Heeren Mr. R. M. Ribbius en Mr. P. F. De Haseth Evertsz respectievelijk als President en Lid van het Hof, op de gebruikelijke plechtige wijze geïnstaleerd werden. De Procureur-Generaal Mr. Sol C. Henriquez heette de beide Heeren in een korte toespraak hartelijk welkom, terwijl achtereenvolgens de nieuwbenoemden, de Heer Mr. Th. J. A. Nuyens namens het Hof en de Heer Mr. E. I. Van Lier namens de balie het woord voerden.

A. s. Dinsdag 19 Aug. zal er in de Parochiekerk van O. L. V. van den H. Rozenkrans te Pietermaai een Pontificale Uitvaart plaats hebben tot rust der ziel van wijlen den Zeer Eerw Heer VINCENT J. A. M. JANSEN.

Ten half 7 uur de gezongen Vigilie der Overledenen, na afloop waarvan de Pontificale H. Mis van Repuiem zal worden opgedragen door Mgr. H. A. M. Joosten.

ARUBA.

Verleden week is in de suikerbewaarplaats van den heer L. M. een brand uitgebroken, die, om de nabijheid van huizen, waarin petroleum en andere licht ontvlambare stoffen werden bewaard' ernstige gevolgen had kunnen hebben.

Spoedig aangebrachte hulp heeft echter alle ongelukken voorkomen. Toen de vlammen boven het dak uitsloegen begon de politie dapper de klok te luiden, wat alles op de been bracht. Voor de belendende gebouwen werd het eerst zorg gedragen, zoodat die er zonder schade zijn afgekomen. Wat het pakhuis van den heer L. M. inhield is in den brand gebleven.

Men meent dat het broeien der suiker zelve de oorzaak is van den brand.

NEDERLAND.

— Eene Commissie van voorbereiding voor de groote militaire wetten waarover wij in ons laatste nummer spraken, is reeds benoemd. Tot die lang niet gemakkelijke taak benoemde de voorzitter de heeren Haffmans, Van Houten, Schaepman, Huber, Schimmelpenninck van der Oye, Seiffardt en Cuyot, drie militairen en vier civilisten.

BUITENLAND.

Italie. — De Zwitsersche garde aan het Hof des Pausen te Rome heeft den nieuw benoemden kardinaal Mermillod eene muzikale soirée aangeboden. Graaf de Courten, kommandant der Zwitsersche garde, begroette in het Fransch Z. Em. Mermillod, hem zeggende, dat geheel Zwitserland zich vereerd gevoelde door de hooge onderscheiding thans aan hem, den 2n Zwitserschen kardinaal, ten deel gevallen, en vooral wel de garde, die 300 jaren geleden door den eersten Zwitserschen kardinaal was opgericht geworden. Na het concert, gegeven door het muziekkorps der garde, dankte de Kardinaal voor de bewezen eer, en herinnerde allen aan hun driedubbelen eed van trouw: "*Voor Paus, Kerk en Vaderland.*"

— Te Napels is de toestand niet beter dan te Rome. Burgemeester en Wethouders der gemeente hebben hun ontslag ingediend, omdat de financieele toestand onhoudbaar is geworden.

— Wanneer te Rome schandelijke pamfletten te koop worden geboden, of obscene afbeeldingen de hoeken der straten bevuilen, kan men er zeker van zijn, dat zij af komstig zijn uit de drukkerij van zekeren Perino, die reeds meermalen wegens kwetsing der openbare zedelijkheid is veroordeeld. De heer Crispi heeft het thans goedgevonden, dien persoon met eene ridderorde te decoreeren!

Duitschland.— De socialistenwet houdt eerst den 1 October op van kracht te zijn; de Saksische regeering heeft het niet noodig geacht, den kleinen staat van beleg te Leipzig, tot dien uitersten termijn te verlengen. 10 jaren heeft de stad in dien uitzonderingstoestand verkeerd, en van vele burgers, o. a. aan Bebel en Liebknecht, werd het verblijf in de stad ontzegd. Zij zullen nu kunnen terugkeeren; de rust zal er niet door worden gestoord. Meer dan onder de socialistenwet hebben thans de socialisten er belang bij, den autoriteiten geene gelegenheid te geven, tegen hen op te treden. Te Leipzig was vroeger de leiding der socialistenpartij; maar zij zal, zoodra ook te Berlijn de kleine staat van beleg niet meer bestaat, worden overgebracht naar de hoofdstad des rijks.

—Een onmenschelijke daad, die in het garnizoen te Spandau is voorgevallen, heeft in het geheel Duitschland groote opschudding teweeggebracht.

Een jong soldaat van de eerste compagnie van het garde-regiment werd door een sergeant bevolen, zijn hand in het water te houden, dat op het vuur stond te koken. De soldaat bekwam daarbij hevige brandwonden: het vleesch viel van het been. De onderofficier is slechts tot twee maanden gevangenisstraf veroordeeld en de verminkte soldaat op pensioen gesteld.

— Naar aanleiding van het feest te Mentz, ter viering van het 450jarig jubilé van de uitvinding der boekdrukkunst, geeft de *Standard* een hoofdartikel over de quæstie of Guttemberg dan wel Laurens Koster de uitvinder is geweest. Het blad erkent de aanspraken der Nederlanders op de eer van Koster als uitvinder, en het spreekt verder ten gunste daarvan, zonder echter een beslissend oordeel uit te spreken.

— Keizer Wilhelm, dus beweert de *Freisinnige Ztg.* heeft in den nacht van den 25en Juli op zijn reis van Kiel naar Berlijn op het station Schwarzenbeck bij Friedrichsruh een langdurig onderhoud gehad met den daar aanwezigen prins Bismarck. Op het eerste gezicht schijnt dit bericht, met het oog op den algemeenen politieken toestand, niet bijzonder geloofwaardig en uit Hamburg wordt zelfs gemeld dat het uit de lucht gegrepen is. Maar het komt uit een vertrouwbare bron en is ook niet in strijd met de tijdsopgaven in de hofberichten: want volgens deze is de keizer 's avonds om tien uur uit Berlijn vertrokken en eerst 's morgens om negen uur te Kiel aangekomen, terwijl een gewone sneltrein niet meer dan 9¾ uur voor de reis noodig heeft.

Wie weet heeft keizer Wilhelm den ouden heer eens onder handen genomen over zijn ongepaste babbelzucht in de laatste weken. Wat daarvan zij, het blijkt dat de oude rijkskanselier zich niet meer zal laten interviewen. Een aantal binnen-en buitenlandsche journalisten, die zich tot hem gewend hadden om een onderhoud, hebben allen een gelijkluidend, gedrukt antwoord ontvangen, waarbij hun verzoek werd afgewezen.

—Keizer Wilhelm wordt met 2 Aug. op het eiland Wight verwacht en zal tot 7 Aug. de gast van zijn grootmoeder, koningin Victoria, te Osborne zijn. De keizer zal naar Edinburg gaan om de Forthbrug te bezichtigen. Groote feesten zullen er niet plaats hebben.

— Keizer Wilhelm is door koning Oscar benoemd tot eereadmiraal bij de Noorweegsche marine.

— Dr. Hartlaub te Bremen heeft een schrijven ontvangen van Emin Pasja, dat met de volgende woorden sluit: „Als ik dit maal veilig terugkeer, zal het tijd zijn God niet langer te verzoeken, maar liever uit te zien naar een rustplaats, en het veld aan jongere krachten over te laten. Ik beschouw dit daarom als mijn laatste onderneming als Afrika reiziger."

Emin schrijft verder dat het langen tijd kan duren voor verdere berichten hem aangaande ontvangen worden.

— Het *Berliner Tageblatt* meent te weten dat majoor Wismann bij den Keizer zwart gemaakt zou zijn wegens.... zijn jongste verklaringen betreffende de protestante zendelingen in Afrika.

Dat hij op zijn openhartigheid vijanden zou maken, was te voorzien: maar dat dezen de kleingeestigheid zoover zouden drijven, is toch wel wat kras.

Het bericht omtrent Wissmann's verdachtmakingen bij den keizer verkrijgt intusschen wel een beteekenis, wanneer men het in verband brengt met een feit, dat aan de *Monde* uit Berlijn wordt gemeld en dat het katholieke blad onder voorbehoud meedeelt.

Tot dusver, zoo luidt dit bericht, waren er aan den hofdienst te Berlijn een betrekkelijk groot aantal katholieken verbonden. Volgens inlichtingen nu uit goede bron zou keizer Wilhelm al zijn katholieke bedienden hebben weggezonden. Aan dien maatregel des keizers wordt een woord vastgeknoopt, dat hij zich onlangs moet hebben laten ontvallen en dat groot opzien gebaard heeft. Hij zou namelijk gezegd hebben, dat hij het „romanisme" te Berlijn niet wilde laten aangroeien.

Als dat waar is, behoeven de katholieken zeker niet op het herstel van grieven te rekenen, dat zij van dezen keizer verwachten.

— Te Maagdenburg is een dokter, aan wiens verregaande onwetendheid de dood van een zieke werd geweten, tot een jaar gevangenisstraf veroordeeld. Deze geneesheer erkende voor de rechtbank, dat hij niets wist van de functies van het hart.

Frankrijk. — Het gouvernement heeft het plan tot aanleg van een spoorweg onder den grond van Parijs aangenomen. Deze spoorweg is door de *Compagnie du Nord* ontworpen en zal het noorderstation verbinden met den boulevard Magenta, de rue Lafayette, en zich van daar vertakken naar de Halles en den boulevard des Capucines. Op de drukste tijden van den dag zal elke 5 minuten een trein loopen. Het werk zal niet meer dan 25 millioen frs. kosten en binnen een jaar gereed zijn.

Belgie.— De Koning van België herdenkt eerlang den dag, waarop hij voor vijf en twintig jaren den troon beklom, doch verlangt dat die plechtigheid niet met luisterrijke feestelijkheden zal worden gevierd, maar door de oprichting van een ondersteuningsfonds voor oude en gebrekkige arbeiders. De Kamer heeft daarvoor twee millioen franks toegestaan, ofschoon de regeering over de werking en het bestuur van dat fonds geen inlichtingen kon geven. Vele vereenigingen en maatschappijen hebben reeds aanzienlijke sommen bijeengebracht. De provinciale staten van Luik stelden 25.000, die van Brabant 50,000 franks beschikbaar.

De werkliedenpartij echter is tegen de stichting van het fonds: haar aanvoerders zeggen, dat daardoor de werkgevers worden ontslagen van een verplichting, die op hen rust, terwijl de werklieden er niet op gesteld zijn, almoezen te ontvangen.

— Aan de leden der Belgische Kamer is een hoogstbelangrijk wetsontwerp medegedeeld. Het breekt met het sinds de invoering van den Napoleontischen *Code Pénal* geldend verbod van onderzoek naar het vaderschap en laat dit onderzoek toe in verscheidene breed omschreven gevallen, zooals: wanneer er erkentenis is van het vaderschap, blijkende uit daden of geschriften van den vermoedelijken vader; wanneer de onderstelde vader veroordeeld is wegens aanslag op minderjarige meisjes en het tijdstip der strafbare handelingen overeenkomt met dat der conceptie; wanneer er verleiding van meerderjarige meisjes heeft plaats gehad door huwelijksbelofte, misbruik van gezag enz., mits daarvan besta een bewijs in geschrifte; wanneer er vermoedens zijn, voortspruitende uit vaststaande en door getuigen te staven feiten van voldoend ernstigen aard. Bovendien bevat het ontwerp bepalingen omtrent het verlies der ouderlijke macht, hetwelk door den rechter kan uitgesproken worden tegen den vader of de moeder, in geval van zwakheid van geestvermogen, van andere ernstige gebreken, van bekend wangedrag, van mishandeling, van misbruik van gezag of van ernstig verzuim in het vervullen der ouderlijke plichten. Het verlies der ouderlijke macht heeft ook ten gevolge dat, bij het aangaan van een huwelijk de toestemming der van hunne rechten beroofde ouders natuurlijk niet vereischt wordt.

Dat de Belgische regeering een zoo ingrijpende wet durft voorstellen, die rechtstreeks tegen de beginselen van het liberalisme indruischt, toont wel,

FEUILLETON.

¡¡¡ I SIN EMBARGO TA EL MES A HORTELE !!!

III

(*Continuación.*)

—"Hendrik, awor unbé lo bo mira bo tata i bo mama. Recorda bo coe toer circunstancia tabata contra bo, i koe bo tata i mama, apesar di nan grandi amor pa bo, nan mester a considera bo como culpable. Si na consecuencia di un sospecha inhusta, bo a sufri un castigo inmerecido, nan tambe no a sufri menos, cordando coe nan jioe a poné manoe riba cos, riba propiedad di otro hende i koe el a bira un ladrón i un ganjadó. Den e convicción ayi bo tata a envehecé promer koe su tempoe. Bo mama a caba di tristeza. I awor di lo mas principal, mi jioe; probablemente awé noche mes lo barón Hagenau manda yamá bo na su cas. Hendrik, bo conocé e palabran di nos divino Redentor. "Mi tata, pordoná nan, pasobra nan no sabi kiko nan ta haci;" recordando e palabranan ayí, ¿bo corazon lo abrigá ainda amargura i odio? Siguramente koe dos anja pasá, e baroncito tabata ignorá ki triste consecuencia su proceder lo bin tini, i fó dje tempoe remordimiento di su conciencia a haci él sufri mucho más koe bo; esai ta un bichi koe no ta moeri, un candela koe no ta paga, apesar di toer su rikezanan. ¿Lo bo por pordonéle promer koe él comparecé delanti di trono dje Huez di toer huez, koe lo decidí entre bo i él?"

Un batalja interior a reflehá riba fisionomía dje muchá. Nerviosamente él a keda ta fregá su manoenan, su pechoe a keda ta subi baha, ainda un última batalja — después él dici; "sí, senjor pastoor, lo mi pordonéle di toer mi corazón."

Un rayo dorado di solo dj' atardi, k' a lombra riba cabez dje muchá, a ciegá vista dje sacerdote, ora nan manoe a cohé otro primi silenciosamente.

....

E presidente a bai personalmente cerca e capdó di paloe Theren bai participéle inocencia di su jioe koe bien pronto lo bolbé cerca nan. E homber iracundo, koe den e último dos anja a esclavizá su mes más i más na bebida, no kier a kere na principio lo ke él a caba di tendé, su boca tabata bai proferí un maldición pisa, ma respeto pa e senjor distinguido a contenéle.

Ma no tan pronto e president a sali bai, koe Theren a dal su moketa riba mesa i él a declará koe awé mes toer hende mester haya sabi, koe su jioe no ta un ladrón i koe lo él emplea su ganancia di hinter un siman pa él festehá su amigonan.

—"¡Theren! ¡Theren!" su esposa a suplikéle, "¿acaso ta propio pa nos jioe Hendrik koe lo yega awé nochi, bin hayá bo fo di bo conocementoe? Lo tabata mihor anto, si el a keda na e institución, camina nan tabata dispensele asina bon trato."

E palabranan ayi tabatin bon efecto. Theren a wel camná porta porta participa e noticia di alegria, aki él a toema un chiquito, aya un otro, mas ayá un otro pa celebrá e gran dia, ma sin embargo él a comportéle bon i él no kanjá su curpa.

Coe un alegría melancólica, Hendrik tabata sperá. Hinter dia e mama a bringá contené lágrima di su wowo; su alma tabata tristoe, su corazón bao di su pía, cordando koe él també a kere su jioe culpable. E jioe muhé mayó, empleá na un tienda, tabata hari i yora na e mes ora di alegria. Tomás tabata kita cada instante fó di su trabao i e dos roemannan di más chiquito tabata coeri sali mas di cien bê na caya, pa nan mira si nan roemán no ta parcé ainda.

I porfin él yegá. Pálido i temblando di odio riba e inhusticia, cometé contra su persona, Hendrik a drentá e casa paterna na companía dje pastoor; na mirando su mama koe timidamente a keda pará delanti di fogon ta fregá manoe, él a loebida toer cos.

Un gritoe di alegria i Hendrik a caí den brazá dje muhé na lágrima. Tabata un momento di regocijo di más puro, un momento di impresion di mas santa. Hasta e rudo capdó di paloe a pasa manoe secá awa di su wowo.

E pastoor a keda para algo retirá dje coesjina medio scur caba, afin di no stroba e dichosa familia den su alegria; ma no tan pronto Hendrik a caba di coeminda su tata, su mama i su roemannan, koe unbé él a draai busca su fiel amigo, i casi coe violencia él a ranca pastoor Hermann hiba meimei di su familia.

E mama a hiza un vista di infinita gratitud miréle; su corazon tabata muchoe yen pa él por a papia un palabra.

E anciano Theren a cogé su manoe i él dici coe n' éle:

—"Dios lo castiga mi, respetable senjor pastoor, si hamás mi loebida lo ke bo a haci pa mi Hendrik. E muchá.." Ma lágrima a interrumpí él tambe i coe un cierta alegria nerviosa él a continuá; "i si no ta un deshonra pa bo, senjor pastoor, di sinta na mesa di un simple hornalero i di comé coe n' éle, lo bo proporcioná nos un grandi honor i un grandi placer, aceptando nos invitacion."

dat tegenwoordig de wind uit een anderen hoek begint te waaien.

Engeland. — Er zijn proeven genomen met de telephonische verbinding tusschen Parijs en Calais, een afstand van 290 kilometer, die volkomen gelukt zijn. De telephoon te Calais zal nu verbonden worden met den onderzeeschen telegraaf kabel, waardoor men in staat zal gesteld worden, tusschen Parijs en Londen rechtstreeks te telephoneeren.

— Bij de viering van het stuiversportjubilé in het South Kensington museum drukte, juist om 10 uur, de hertogin van Edinburg op een electrischen knop. Te gelijker tijd gingen in alle postkantoren van het Vereenigd Koninkrijk schellen over, die den beambten het sein gaven om drie hoera's aan te heffen voor de koningin. De meer dan tweehonderd klerken aan het hoofdpostkantoor te Londen, die, gelijk men weet, over hun werktijd niet tevreden zijn, weigerden echter aan dit sein gehoort te geven.

— Het Engelsche Hoogerhuis heeft zonder veel debat, al de artikelen van het wetsontwerp tot afstand van Helgoland aangenomen. De geweldige oppositie, die aanvankelijk daartegen gemaakt was, is dus op een sisser uitgeloopen.

Het Lagerhuis keurde na eenig verzet der Iersche leden het traktement voor den minister van Ierland goed.

Van de wanordelijkheden der politieagenten hoort men niet meer, en ook de proclamatie der Vereeniging van Brievenbestellers, waarin met een algemeene werkstaking gedreigd werd, schijnt niet den indruk gemaakt te hebben, welken men er zich van voorstelde, wijl er te veel losse dreigementen aan vooraf zijn gegaan. Een algemeene werkstaking wordt dan ook niet meer mogelijk geacht.

De Londensche brievenbestellers hebben dus weinig succes van hun beweging; integendeel, hun fiasco is volkomen. Van de vierhonderd weggezondenen heeft de helft den postmeester-generaal een adres aangeboden, waarin zij allernederigst verzoeken weer aangesteld te mogen worden. Dit verzoek is meerendeels afgewezen, met kennisgeving dat de uniformen terstond moeten teruggegeven worden, daar er anders een strafvervolging tegen de weigerachtigen zal ingesteld worden.

—Stanley's huwelijk is Zaterdag 12 Juli in de Westminster-abdij voltrokken in weerwil van de ongesteldheid des bruidegoms. Stanley zag bleek en steunde op den arm van een aanverwant en op een stok. De bruid, eene reizige brunette, in haar witzijden kleed, geborduurd met paarlen, met briljanten in het haar en om den hals, zag er keurig uit; zij wordt door twee kleine bruidsmeisjes met jasmijnkransen en twee pages in zeventiende eeuwsche kleeding gevolgd. Daarachter kwam Stanley's negerbediende in zijn rood kostuum met goudgalon. De bisschop van Ripon sprak den huwelijkszegen uit. De bruid liet een krachtig „ ja" hooren; Stanley, die tijdens de plechtigheid bleef zitten, knikte eenvoudig met het hoofd. De plechtigheid werd op verlangen des bruidegoms met grooten spoed verricht. Onderwijl stortte het platform in de stampvolle kerk in, doch ongelukken hadden daarbij niet plaats. Ook Gladstone bevond zich in de kerk. Het bruidspaar verliet de abdij, Stanley gesteund op den arm zijner veel grootere vrouw. Buiten verdrong zich eene enorme menigte, die luide hoera's aanhief. In Stanley's rijke woning te Richmond Terrace had daarna de luisterrijke receptie plaats; tweeduizend personen kwamen het paar hunne gelukwenschen aanbieden; daaronder de Belgische gezant namens Leopold II; de muziek der grenadiers speelde achter een bosch van levend groen; in de tuinen waren paviljoenen met buffetten opgeslagen. Des avonds vertrokken de echtgenooten naar hun landgoed in Schotland; dr. Parke vergezelde hen als lijfarts van zijn vriend.

— Na de politie-agenten hebben te Londen de brievenbestellers het werk gestaakt. Deze echter hebben volkomen *fiasco* gemaakt. Van de vierhonderd weggezondenen heeft de helft aan den postmeester-generaal een adres aangeboden waarin zij allernederigst verzoeken, weder aangesteld te mogen worden. Dit verzoek is meerendeels afgewezen, met kennisgeving dat de uniformen terstond moeten teruggegeven worden, zullende anders eene strafvervolging worden ingesteld.

Tegen betaling van het nog verschuldigde werkloon zijn de uniformen teruggebracht.

Oostenrijk. — Een priester in Oostenrijksch Gallicië, Vitoszynki genaamd, heeft geruimen tijd alles gedaan wat hij kon, om zijne parochianen beter te maken en vooral geijverd tegen het misbruik van sterken drank. Zijne pogingen werden in zoover met een goeden uitslag bekroond, dat niet veel dorpelingen meer de herberg bezochten.

Dit was natuurlijk den pachter van de herberg niet naar den zin. Hij beklaagde zich bij zijn pachtheer en eigenaar van het vergunningsrecht, graaf Ceslaus Lassock. Deze sprak de districtsoverheid aan over de zaak, en het gevolg was, zoo verhaalt de Weener berichtgever van *Daily News* dat de gouverneur een brief richtte tot den braven priester en den burgemeester van het dorp, waarin hij hun ten strengste verbood, iets te doen tegen het verbruik van sterken drank in de gemeente, daar zij anders aansprakelijk gesteld zouden worden voor de schade, welke de herbergier beloopen zou door de verandering in de leefwijze der dorpelingen!

De priester maakte dien brief openbaar, zonder eenige commentaar.

Bulgarije. — Vorst Ferdinand zal verschillende leden zijner familie bezoeken in verband met zijn te sluiten huwelijk. De Prins zal ook met verschillende staatslieden een onderhoud hebben over de politieken van zijn vorstendom, dat na zijn terugkeer onafhankelijk zal worden geproclameerd.

Bulgarije, — Door een soldaat van het garnizoen te Sofia is om den boom, tegen welken majoor Panitza gefusilleerd is, een linnen strook gewikkeld gevonden, waarop in de Bulgaarsche taal, met groote roode letters, geschreven stond: „ Rust in vrede, waarde vriend Panitza, het graf van Ferdinand zal in 1890 hier zijn. "

Turkije. —De Porte is door Rusland weder op tamelijk krasse wijze gemaand, om betaling der oorlogsschatting, daar anders beslag zal worden gelegd op wat de Porte in het buitenland te ontvangen heeft. Dergelijke maningen komen geregeld voor, wanneer de Porte tegenover Bulgarije ook maar een begin van vriendschappelijke houding begint aan te nemen.

— In Armenië is een ernstig verzet tegen het turksche gezag voorgekomen. De Armeniërs willen de door de Koerden bedreven wreedheden niet verdragen. In een gevecht met turksche soldaten werden 80 Armeniërs gedood en velen gewond. Van de soldaten zijn negen gesneuveld.

— Door Servië is bij de Porte eene schitterende voldoening aangevraagd wegens het vermoorden van den Servischen consul te Pristina door Arnauten, terwijl van de Turksch-Montegrijnsche grenzen ook weer nieuwe botsingen worden gemeld.

Oostenrijk - Hongarije. — De Keizerin is van plan eene reis rondom de wereld te ondernemen. Terstond na het huwelijk van de aartshertogin Valerie, vertrekt zij uit Ischl naar Amsterdam, waar de jachten *Miramar* en *Greif* haar zullen wachten, en van hier gaat zij naar Gibraltar.

— Door de Hongaarsche delegatie is thans zooveel de gewone als buitengewone begrooting van oorlog onveranderd goedgekeurd.

Tisza verklaarde bij die gelegenheid het bestaan van het drievoudig verbond als een wezenlijken waarborg voor de beschaving des vredes te beschouwen.

Japan.—Aan boord van een Japansch stoomschip werd onlangs eene akelige ontdekking gedaan. Het had de haven Nagasaki met een lading steenkool verlaten en een paar dagen voor aankomst te Hongkong ontwaarden personen, die in de machinekamer werkzaam waren, een hoogst aangenamen geur. Te Hongkong aangekomen, trachtte men, alvorens met de lossing te beginnen, de oorzaak van dien reuk, dien men aanvankelijke aan doode ratten toeschreef, te vinden. Na lang zoeken opende men de deur van een kleine bergplaats en ontwaarde toen een ontzettend schouwspel. In het hokje vond men de lijken van acht personen—een bejaard man en zeven jonge meisjes— en bovendien vier andere personen—een oude vrouw en drie meisjes — allen Japanners, die nog leefden.

De vier overlevenden werden aan dek gebracht en op de vraag hoe zij in het hok waren bekomen, vertelde een der meisjes dat zij door het oude paar aan boord van het schip waren bracht voor het de lading begon in te nemen, onder belofte dat haar, te Hongkong, eene goede betrekking zou worden bezorgd. Hierbij moet worden opgemerkt dat de Japansche regeering meisjes niet toestaat het land te verlaten, als zij niet bij machte zijn het bewijs te leveren dat zij in eene goede, vaste betrekking treden. Zij hadden genoeg levensmiddelen en ook water voor de reis bij zich, maar waren, toen de lading in het schip was, levend begraven en de walm en hitte van de machinekamer waren zoo groot, dat reeds den tweeden dag verscheidene der ongelukkigen stierven.

Men twijfelt er geen oogenblik aan of de beide oude menschen hebben de tien jonge meisjes aan boord gelokt met het schandelijk doel om ze te Hongkong te verkoopen.

Amerika.— De groote vergulde Koepel van de hoogeschool van O. L. V. in de stad Notre-Dame (staat Indiana), werd den 29 Mei jl. plechtig geopend. De koepel welke zich 205 voet boven de eerste verdieping verheft, is bekroond met een reusachtig beeld der H. Maagd, dat zich op een halvemaan van electrisch licht bevindt en wier hoofd versierd is met een straalkrans van electrisch licht, zoodat de H. Maagd, des avonds verscheiden mijlen in het rond zichtbaar, zich te midden der sterren schijnt te bevinden.

De inwendige versiering van den koepel is zeer smaakvol. Op den top bevindt zich een allegorische groep, het werk van den grooten Romeinschen kunstenaar Gregori. De middelfiguur stelt den Godsdienst voor, wiens gewaad uit drie kleuren bestaat, de zinnebeelden van het geloof, de hoop en de liefde. Rechts ziet men de Geschiedenis, in het boek des levens lezend, dat de Vader des Tijds vasthoudt, links zetelt de Wijsbegeerte op den stoel der Wijsheid, de boeken der natuurlijke en zedelijke wijsbegeerte in de handen houdend. De Faam, de Dichtkunst en de Muziek voltooien de allegorische groep.

De plechtigheden, waarbij Mgr. Keane rector der katholieke hoogeschool presideerde, en welke door een menigte geestelijken en leeken wer-

---

Coe afabilidad pastoor Hermann a acepta e invitación cordial, i él cai sinta na e mesa cubrí coe un laken grof ma limpi: e cuchara- i e forkinan di stanja tabata lombra manera plata. Meimei dje mesa tabatin un boekèt colosal, regalo di Hanna su patron, poné den un trepochi kibrá pa falta di un vaas.

Ma apenas Hendrik, sintá meimei di su tata i di su mama, a comé dos cuchara di su coeminda predilecta, soppi di boonchi coe sosesji adén, koe nan a tende un batimentoe na porta, i un sirviente toer na galón a drentá.

"—¡ Es aki ta un fortuna den tanta desgracia!" e sirbidor a esclamá. "Casi mi a keré di a camná por nada bini te aki. Bam lihé coe mi, nos pober baroncito lo por hala te mainta."

Sin vacilá un instante, Hendrik a lamanta, i su mirada suplicante a haci e pastoor lamanta tambe pa nan prepara nan pa bai. Silencioso i grave e dos amigonan tabata camna pasa meimei di boroto dje cayanan bon ilumíná. De bez en cuando noema, e pader tabata animá su companjero, i na primimentoe di su manoe el por a sintí koe Hendrik a pordoná i koe su corazón no ta abrigá ni rabia ni venganza mas. Ma sin embargo su pecho a suspirá dolorosamente, ora e porta principal di palacio Hagenau a habri p'ele i koe él tabata subiendo e trapi di mármol toer tapá na tapijt.

Un silencio espantoso i lúgubre tabata reina den hinter e cas. Ansia pintá riba cara di toer hende, camná riba toonchi di pia i papiando na voz abao. Angel exterminador, rondiando ayi banda, tabata spera e momento pa él penetrá den e gran palacio.

Barón Hagenau tabata pará ariba na boca di trapi ta spera Hendrik.

"—¡ Dios gracias, koe bo a yegá por fin!" él a esclama, cogiendo e mucha brazá; "fó di awé mainta mi pober jioe ta lucha coe la muertoe, ma él no por moeri sin mira bo."

Papiando asina él á cogé Hendrik su manoe i él pasele den un antesala magnificamente mueblá, hiba den un camber camina e moribundo tabata droemi.

Hondamente conmové Hendrik a keda ta mira e cara más koe pálida dje hoben droemí riba coesinchi toer na kanchi. Su rosea tabata corticoe, ronkiljo a drentéle, i su manoenan delicada tabata foela busca continuamente un obheto invisible riba su deken di seda.

¿Ta e mes baroncito esai, koe riba e dia desgraciado, Hendrik a mira dj'aleew? ¿Ta e mes koe el a yega di contempla, yen di admiración infantil, bisti coe su bota di campanja i su carbachi na su manoe, acariciando su cabai chiquito i poniendo sucoe na su boca?

—"Adalbert," e senjora, arrodiljá banda dje cama, vigilando cada movimiento dje moribundo, dici; "ata Hendrik Theren koe asina ardientemente bo a deseá di mirá."

Cara pálida dje moribunno a doena un trekmentoe nervioso; él a bolbé span su wowonan, él a hací su manoe ariba i di su lipnan descolorido a sali un súplica, koe apenas hende por a tendéle.

Ma ya e ora ayí, Hendrik a zak cerca dj'éle, i su lágrima tabata cai cuater cuater riba manoe dje agonizante, i él dici poco poco coe n'éle:

—"¡ Ta hopi tempoe caba, koe mi a pordona bo!

E pecho koe difícilmente tabata hala rosea ainda, a dal un "ai" di consuelo, i un de laatste "¡mi ta gradici bo!" i barón Adalbert Hagenau a stop di sufri, el a expirá. Hendrik Theren, jioe hombér dje capdó di paloe, un condenado bao di condenadoenan, bisti ayera ainda coe trahe di penitenciario, a cai awor na rodilja huntoe coe tata i mama dje difunto, i coe e pader na cabez di cama mortuoria dje desgraciado, na kende él a doena último consuelo.

Después di algún dia, koe nan a colocá e cadaver di su jioe den bóveda di familia Hagenau, e barón a manda invitá Hendrik cerca dj'éle. Después koe él a bolbe gradiciéle, koe nan a bolbe papia dje suceso desgraciado di dos anja pasá, e barón a coeminsa entreténé e hoben riba su porvenir.

—"Nunca lo mi por loebida, lo ke bo, bo tata i mama a sufri pa nos motiboe," asina e barón dici. "Toer lo ke ta na alcance di poder humano lo ta hací, afin di drechá e inhusticia cometé; esai mi debe na memoria di mi jioe, esai mi debe na mi mes. Di disgusto dje berguenza, bo tata a desatendé su trabao i el a bira más pober di lo ke él tabata. Ta mi obligación anto di bolbe trecéle riba pía, i como ta hende di coenucoe él ta, i ta solamente pa falta di medio necesario pa traha, él a bini punda, lo mi proporcionéle di mihor tera pa él bai coeminsá un bida nobo. Entre mi posesiónnan na Westfalia tin un estancia chiquita capaz di proporcionéle manutención p'éle i su familia. Ja mi a toema pasonan necesario pa pasa e propiedad na su cabés. Pa bo awor, mi jioe, lo mi percura pa bo porvenir di un manera particular. Toer camina pa por haci bo feliz lo ta na bo disposición, na bo manoe ta para, ki carrera bo kier toema."

Hendrik su cara a bira medio rosá, su wowonan a coeminsa ta lombra, ma él no a papiá ni un pía di palabra.

Conclusión ta continuá.

—

den bijgewoond, waren indrukwekkend.

Toen Mgr. Keane aan een koord trok en op deze wijze de groep voor de oogen onthulde, flikkerde honderden electrische lichten, terwijl het koor, door orgel en orchest begeleid, een lied aanhief dat op deze indrukwekkende plechtigheid betrekking had.

— De wanhoop der postmeesters in de Vereenigde Staten zijn de talrijke steden, die dezelfde namen dragen.

De brieven die verloren gaan, of overgroote omwegen doen, eer zij op hunne bestemming geraken, zijn ontelbaar.

Er zijn, bij voorbeeld, niet minder dan 32 steden, die Washington heeten: 29 dragen den naam van Waterloo: 11 Rosehill: 4 Milwankee 7 Davenport: 9 Watertown, enz.

— De Vereenigde Staten streven er naar, sedert Rusland hun het onmetelijk grondgebied van Aljaska heeft afgestaan, van de Behringzee een gesloten zee te maken, door aan de Engelsche en Canadeesche schepen het visschen te verbieden. De rechten der Engelsche visschers zijn door geen enkel verdrag gewaarborgd maar zij eischen het met hetzelfde recht, als weleer Amerika van Rusland, toen dit land den Amerikanen wilde verbieden, in de Behringzee te visschen.

Daar de Engelsche en Canadeesche visschers zich aan het verbod niet stoorden, heeft de Amerikaansche admiraliteit beslag doen leggen op verscheidene hunner schepen. Dat heeft aanleiding gegeven tot onderhandelingen tusschen de kabinetten van Washington en Londen, maar men is nog niet tot een bevredigende oplossing gekomen. Lord Salisbury heeft in afwachting van een definitieve oplossing den heer Blaine, secretaris voor de Buitenlandsche Zaken der Ver. Staten, een *modus vivendi* voorgesteld.

De heer Blaine stoorde zich echter aan niets, en gelastte den Amerikaanschen kruisers hun jacht tegen de Engelsche visschers voort te zetten. Lord Salisbury heeft hierop krachdadig geprotesteerd, en zijn protest schijnt te Washington indruk gemaakt te hebben, want, mag men de *Standard* gelooven, dan zou de heer Blaine tegenbevel gegeven hebben, en een voorstel aan de goedkeuring van Salisbury willen onderwerpen.

Dit voorstel zou bestaan in het onderwerpen van het onderhavig geschil tusschen de Ver. Staten en Engeland aan een scheidsgerecht des Pausen.

Wij weten niet, zegt de *Unita Cattolica*, of het bericht van de *Standard* juist is. Is het de openbare meening, die zich aldus uitspreekt, of wel, zijn de beide mogendheden niet reeds eens ten opzichte van het scheidsgerecht? Wij weten het niet. Wat er ook van zij, dit feit is een nieuwe en heerlijke hulde, gebracht aan de wijsheid en den zin voor rechtvaardigheid van Z. H. Paus Leo XIII.

Brazilie.— Het ministerie van de Vereenigde Staten van Brazilië, onder voorzitterschap van maarschalk da Fonseca, hoofd van het voorloopig bewind, heeft in een zijner laatste zittingen besloten tot de stichting van een nieuwe Braziliaansche decoratie: de orde van Christophorus Columbus. De eersten, die naar men verzekert, met deze nieuwe decoratie begiftigd zullen worden, zouden de presidenten van verschillende naburige republieken zijn.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 8 di Agosto.

Paris.—Corte di apelación a confirma sentencia di ceramentoe contra Mr Secretan i di boet contra Laveisierre, directornan dje sociedad di metalnan.

Londres.— E periodista Walsh ta arrestá pasobra él a publicá un discurso violento koe Mr Kelly a haci den Cámara di Comunes.

New-York.— E dos roemannan Ezeta, toer dos general di ehército di San Salvador, ta avanzando coe lihereza riba Guatemala.

Madrid.—Sr. Fernandez Miro ta nombrá secretario di gobernador general di isla di Cuba.

Tin grandi agitación den trahadonan di Málaga.

Recibi dia 10 di Agosto.

Paris.— Nan ta sigura koe rei di Dahomey a moeri.

Francia i Inglaterra a caba di firma un tratado riba asuntonan di Zanzibar.

New-York.— Según noticianan recibi di San Salvador, e general comandante di San Salvador a gana cuater batalja i el a toemá Chiquimata.

General Barrilla, di Guatemala, a reuni toer su tropa na Nueva Guatemala.

Cartanan di Buenos Aires ta bisa koe president Celman no por forma su ministerio, i koe lo él ta obligá di nengá presidencia.

Recibi dia 11 di Agosto.

Paris. — Liquidadornan di Compania di canal di Panamá a entregá nan informe. Suma di toer gasto ta 1200 miljón franc.

Londres. — Tabatin grandi demostración popular na Osborne na honor di emperador Wilhelm.

Berlin.—Maniobranan militar di ehercito ruso lo ta na September bao di mando di Czar.

New-York. — Coronel Morales Bermudes a caba di sali elihi presidente di Perú.

Recibi dia 12 di Agosto.

Paris.— Algun courant ta bisa, koe Francia lo trahá un ferrocarril pa atravesá desierto di Sahara, afin di uni su posesionnan un coe otro, i pa un dorna otro socorro coe di mas grandi ligereza, ora ta necesario.

New-York.— Kemmler, condená na morto, a ser ehecutá awé den prisón na Ladlow pa medio di electricidad.

Empleadonan di *Central Railroad* a nengá di trahá.

Londres. — Durante permanencia di emperador Wilhelm na Osborne, él a recibi di mas cordial atención tantoe di la Reina como di miembronan di gabinete.

Emperador a sigui pa Heligoland.

Recibi antayera.

Paris.— Un gran número di nihilista ta arrestá na Berna según cartanan ricibi di Suiza.

Bruselas.— Tabatin aki algun reunion, koe obheto di por haya sufragio universal.

Londres.— Emperador Wilhelm a yegá Heligoland i nan a recibiele coe entusiasmo.

Berlin. — Miembronan di consejo di Doctornan tabata na audiencia cerca Emperatriz.

Madrid.— Tabatin cuater caso di cólera aki; dos di nan tabata mortal.

General Polavieja a bai Cuba.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.